

Als Stadsreporter kan ik nu wat terugdoen voor de maatschappij

Stadsreporter Mustafa Bardacki

Woonomgeving
reportage • In Amsterdam Nieuw-West gaan Stadsreporters de wijk in. Het project is bedoeld om eenzaamheid onder buurtbewoners tegen te gaan, maar iedereen die wil leren filmen en monteren, is welkom.

Annelies Roon
Amsterdam

Stadsreporters Mustafa Bardacki en Marc Pekelharing zitten aan tafel in een kas vol weckpotten. De zon schijnt voor het eerst deze namiddag en geeft eindelijk een gevoel van lente. Buiten, tussen de hoogbouw in Amsterdam Nieuw-West, lichten de bloesembomen wit op. Het ruikt naar versgebakken brood. "Ik werd naar binnen gelokt", zegt Pekelharing.

Mirna Ligthart, initiatiefnemer van Stadsreporters, moet erom lachen. "Dat klopt. Ik sta ook vaak bij het buurthuis even verderop in Nieuw-West te zwaaien naar mensen die voorbijkomen." Dat buurthuis is sinds een jaar de vaste uitvalsbasis van de Stadsreporters, vertelt ze. "Donderdagmiddag zijn buurtbewoners daar welkom voor koffie of thee. Dan vertellen we dat we mensen kunnen leren filmen en monteren."

Iedereen die dat leuk vindt, mag zijn eigen reportages maken over plekken in de wijk waar saamhorigheid is, legt Ligthart uit. Die video's worden wekelijks uitgezonden op stadszender Salto TV. Een nieuw programma van Stadsreporters in samenwerking met AT5 is in ontwikkeling.

Ligthart is van oorsprong film-editor, maar miste het gevoel maatschappelijk echt iets bij te dragen. "Via Stadsreporters breng ik buurtbewoners met elkaar in contact. En we laten met onze videoreportages zien waar je in de wijk terecht kunt om mee te helpen bouwen aan een fijnere woonomgeving. Deze Fruittuin waar we nu zijn, is daar een mooi voorbeeld van."

Lokale samenwerking

Stadsreporters Nieuw-West loopt nu voor het derde jaar. Ligthart startte eerder vergelijkbare projecten in Haarlem, Heemstede, Rotterdam en Purmerend. "Ik zoek altijd samenwerking met lokale organisaties die het over kunnen nemen als het eenmaal loopt", vertelt ze. In Amsterdam liggen er plannen om ook in Noord een wijkproject met Stadsreporters te starten.

"Als Stadsreporter leer je je eigen

wijk beter kennen en doe je sociale contacten op", bevestigt Pekelharing. "Heel wat anders dan de mensen in het buurtcafé. Daar kom ik niet meer." Bardacki kent de Stadsreporters via een ander sociaal initiatief in de wijk. "Ik had het een tijdje heel slecht", vertelt hij bedeesd. "In een traject van anderhalf jaar hebben zij me geholpen weer zin te krijgen in het leven. Als Stadsreporter kan ik nu wat terugdoen voor de maatschappij."

Naziha El Bouhali komt de kas binnen. "Sorry dat ik laat ben, ik kon het niet vinden." Er worden handen geschud, deze drie stadreporters hebben nog niet eerder samengewerkt. Snel aan de slag, nu het licht zo mooi is. Ligthart deelt de apparatuur uit: een iPad, een microfoon en nog een iPad.

Beurtelings vervullen de stadreporters de rol van interviewer en filmer. De tweede iPad is om beelden van de locatie te maken en het film-

proces op te nemen. "Die shots verweven we in de video, zodat je je als kijker bewust bent dat het niet om professionele filmmakers gaat, maar om een buurtproject", legt Ligthart uit.

Pekelharing doet het eerste interview. Roel Schoenmakers staat klaar

'Dag Roel', zegt Pekelharing als de camera loopt. 'Wat doen jullie hier zoal?'

voor een rek met weckpotten. Hij is in de Fruittuin een van de bedenkers van buurtprojecten met voedseloverschotten. "Dag Roel", zegt Pekelharing, als de iPadcamera loopt. "Wat doen jullie hier allemaal?"

"Denk aan het geluid", fluistert Ligthart dringend en Schoenmakers krijgt halverwege zijn antwoord de microfoon onder zijn neus. "Samen met buurtbewoners maken we hier ons eigen fruit in", vertelt hij. "Overgebleven groente en fruit van de markt, of van boeren in de buurt, verwerken we tot lekkernijen die je hier kunt kopen."

Kritische vragen

Hij wijst naar de kleurige rijen potten achter zich. "Vanmorgen hebben we een broodvergister in gebruik genomen. Daar doen we oud brood in en daarmee wekken we gas op om mee te kunnen koken."

Het volgende interview is voor Bardacki. Dit is zijn zevende stadsreportage, schat hij, en die ervaring is merkbaar aan de manier waarop hij Martin Effert interviewt, de man die de broodvergister bouwde. "Martin, bij mij in de wijk wordt brood apart opgehaald, omdat mensen met een

moslimachtergrond geen brood mogen weggooien. Dat is vaak een hele container vol. Jij hebt hier maar een klein bakje. Waarom?"

Effert: "Die container brengt de gemeente naar een biovergister op een industrieterrein. Dat is jammer. Met kleine installaties als deze kun

'Wat zou ik ook alweer vragen?', zegt El Bouhali. Het is haar eerste interview.

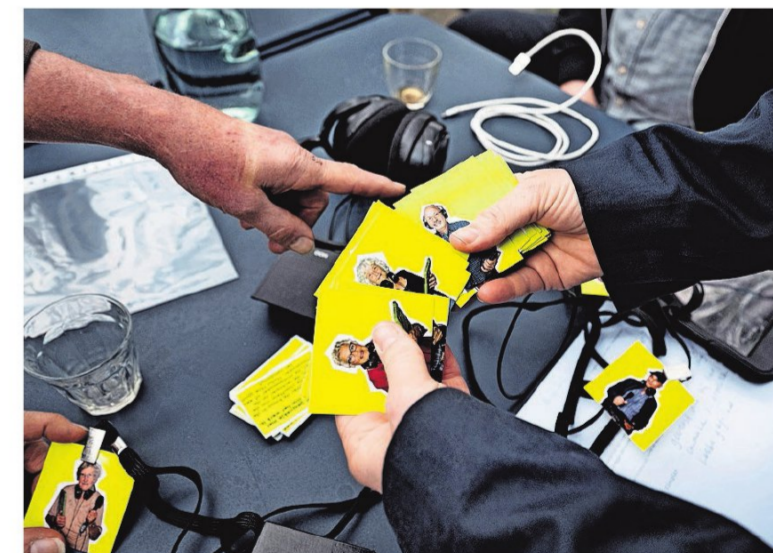
je de opbrengst voor je eigen wijk gebruiken. Met het gas uit deze vergister kunnen we hier vier of vijf uur per dag koken." Pas na een flink aantal kritische vragen is Bardacki tevreden.

In een andere glazen kas op het

Stadsreporter Marc Pekelharing (l) filmt Naziha El Bouhali op reportage bij de Fruittuin. Initiatiefnemer Mirna Ligthart staat erbij en geeft instructies. FOTO'S OLAF KRAAK

Buurtbewoners doen verslag uit 'hun' Nieuw-West: zo leren ze de wijk én elkaar beter kennen

Iedere Stadsreporter krijgt een eigen perskaart.

terrein, grenzend aan de keuken met de broodvergister, zijn vrijwilligers Elizabeth Dag en Fatma Yürö platte broden aan het bakken en vullen. "Wat zou ik ook alweer vragen?", vraagt El Bouhali aan Ligthart. Het is haar eerste interview voor Stadsreporters. Na een korte instructie loopt het gesprek op roltjes.

"Ik was mijn hondje aan het uitlaten toen ik zag dat hier gekookt werd", vertelt Dag. "Nu kook ik hier elke maand een hele dag. En ik heb Fatma meegenomen. Zij is de echte expert. Ik help haar." "En zij helpt mij", vult Yürö aan. "Mijn

Nederlands is niet veel."

In Nieuw-West gingen inmiddels ruim vijftig buurtbewoners als Stadsreporter op pad, schat de initiatiefnemer. Ligthart heeft geen harde cijfers, maar de opzet om deelnemers weer in contact te brengen met hun omgeving slaagt volgens haar vrijwel altijd.

"Ik zie blijvende contacten en vriendschappen ontstaan. Sommige Stadsreporters sluiten zich aan bij een buurtinitiatief dat ze zelf filmde. Ik hoor vaak reacties terug als 'Ik heb weer collega's' of 'Ik doe er weer toe'. En daar doe je het voor."